

האיש ששכב על ליילה חאלד

היינו בהלם. במטוס היו שני אנשי ביטחון. אחד היה בתא הטייס. הוא נכנס לשם, בניגוד ל-הוראות, כדי לראות את ההמראה. השני ישב במקומו.

החוטף הורה לי להכנס לחדר הציוד ולהתקשר באינטרקום לתא הטייס. הוא רצה שאודיע לקפטן שפתח את דלת התא. הרמתי את השפופרת ואמרתי בעברית שחוטף פים את המטוס הקפטן, אורי בר לב, לא נשמע לי כמאמין לדברי. הוא שאל: „אתה צוחק?" בגלל האטימות של הדלת לא שמעו דבר בתא הטייס. ניצלתי את העובדה שהחוטף לא מבין עברית והסברתי לקפטן בקצרה מה קרה. תוך כדי כך הורה החוטף לוידר לגשת אל דלת תא הטייס. זנב

רנית. הוא הלך אחרי, אך שמר כל הזמן על מרחק של שני מטרים ממני. מאחור, בקצה תא הנוסעים, ראיתי את האשה. היא החזיקה שני רימונים והיתה היסטרית מאוד. היא צעקה כל הזמן „לא לווז! לשתוק! אחת אני מפוצצת את כל המטוס!" הנוסעים ישבו כולם במקומותיהם.

בינתיים הורה לי הגבר להתיישב בתא הנוסעים. הוא צעק אלי „אני רציני!" וכדי להוכיח לי, ירה ליד הרגליים שלי. הכדור פגע במשהו מברזל ומשם נכנס לרגלו של הדייל שלמה וידר. שני נכנס לתא אחרי. אבל בגלל הדלת לא אפילו לא הרגיש שני פצע.

חר יותר הסתבר לנו שבגלל ש-עברו מטיסה לטיסה, לא ערכו עליהם את בדיקות הביטחון המקוריות. אבל האמת היא שהם לא נראו לנו חשודים. יצאנו לטיסה כרגיל.

כעבור 20 דקות אחרי ההמראה, כשהנוסעים היו עדיין קשורים בחגורות הביטחון, זה קרה. אני הייתי עם הדיילים בתא הציוד. הכנו משקאות וכיבוד לנוסעים. לפתע שמענו צעקות היסטוריות. לא הבנו מה בדיוק מתרחש. אני רצתי לתא הנוסעים וראיתי את הגבר שעלה אחרון כשהוא עומד במרכז התא עם שני אקדחים בידיים. הוא צעק עלי ב-אנגלית, להרים את הידיים. הרמתי מייד והתחלתי לחזור לאט אחרי

בעל המדליה

אברמ'ה אייזנברג, במדי כלכל ראשי ב"אל-על", מחזיק בידו את מדליית הכסף שקיבל כאות הוקרה, מידי ראש-הממשלה לשעבר, גולדה מאיר.

מספר אברמ'ה אייזנברג:

המטוס הגיע בטיסה מישראל. הוא נחת בח'ת'ביניים באמסטרדם, שם התחלף הציוד. אני הייתי בין אנשי הציוד החדש. שעמד להמשיך את הטיסה לניו יורק. במטוס היו 154 נוסעים, רובם תיירים אמריקאים שחזרו מביקור בישראל. המטוס תנו לעוד שני נוסעים, שהיו אמורים להצטרף אלינו מטיסה אחרת. אני זוכר היטב את שני הנוסעים עים האלה. האשה עלתה למטוס עם גביע לבן ביד. אני זוכר שהייתה צורת התבדה עליך. היא היתה לבושה בפשטות והיה לה מראה מיוחד. הגבר שליווה אותה היה בן למראה מערבי טיפוסי. הם נכנסו ישר למחלקה הראשונה. הדיילת זאנס דמירג'יאן ואני ניגשנו אליהם והסברנו להם, שהכרטיסים שלהם מיועדים למחלקת-נוסעים. ביקשנו מהם לעבור לשם. הגבר דיבר איתנו אנגלית במיבטא אמריקאי. האשה כימעט שלא דיברה. הם קמו והתיישבו במקומות שלהם. בשורה שבע במחלקת-הנוסעים.

רגע אחד נצמדו זה לזה. היא

שכבה בגבה על ריצפת הטייס. הוא שכב עליה ומחץ בגופו את גופה. הוא התנשף בכבדות גל פניה. המטוס עשה את דרכו באותה שעה מעל למימי האוקיינוס האטלנטי.

זה לא היה מישגל אוירי מן הסוג המתואר ברומנים על חיי זוג'הסילון. האשה השרועה על גבה לא היתה אלא חוטפת-המטוסים 'ליילה חאלד. והגבר שרכן עליה היה אברהם (אברמ'ה) אייזנברג, כלכל המטוס שליילה ביקשה ל-זטפו.

השבוע היתה לאברמ'ה סיבה טובה להיזכר באותם רגעים. שמה של ליילה חאלד שוב עלה לזכר. זות היא עמדה בראש מישלחת ש"ף לכנס הנשים בקופנהגן. לייז'ה, כיום מורה בבית-ספר תיכון בכיירת, הסעירה את הוועידה. ברמ'ה אייזנברג, כיום אחד מ-70 בני בעלי גלריה ביפו, חי שוב את גמאורעות באותו מטוס בוויינג 67 בספטמבר 1970. בטיסה מיספר 2, מאמסטרדם לניו יורק.

נשאה הפיאה הנוכרית השחורה שלה בידו. אבי רמ'ה ביקש לשמור את הפיאה למוזרת, אך הסקוטלנד-יארד חורים אותה לצרכי חקירה. הטייס מטוס נחת בלונדון, מכיוון שאחד הדיילים נפצע.

מסביר אבי רמ'ה, הטייס עם החוטפת ליילה חאלד, כאשר היכה אברמ'ה בראשה של ליילה, כך עשיתי לה!"

ניצלה את ההזדמנות שהחוטף היה עסוק עם וידר ואיתי והצליחה ל-תחמק לתא-הנוסעים. אז ראיתי את החוטפת ניגשת אלי עם הרימונים. פתאום התנפל וידר על הציוד. הם נאבקו על-יד הדלת של תא-הנוסעים. החוטפת הסתובבה לרגע לאחור, לראות מה קורה. באותו הרגע נתתי לה מכה בראש. נשארתי עם הפאה הנוכרית השחורה שלה ביד שלי. התנפלתי עליה ותפסתי לה את כפות הידיים, כך שלא תוכל לשחרר את הרימונים.

מיסטר סופר

הכי קרה במהירות. כמה דברי רים התרחשו בעת ובעונה אחת. המטוס החל פתאום לצלול למטה. הקפטן, שהבין מה קורה, נתן הוראה לאבד גובה. המטרה היא. שהחוטפים יאבדו את שיווי המישקל וניתן יהיה להשתלט עלי-

למר אברהם אייזנברג
בהערכה ובהוקרה
פל חלק
בסיכול הנסיון לחטיפת מטוס אל על
בטיסה 219 פיוס 6 בספטמבר 1970

אל על ותיבי אויר לישראל

על קופסת העץ של המדליה מופיעה הערכה והוקרה לאברמ'ה על חלקו בסיכול הנסיון לחטיפת מטוס „אל-על". על החתום: מרדכי בן-ארי, מנכ"ל „אל-על".

מסביב למדליית-הכסף שקיבל אברמ'ה כתוב: „הביא בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ." במר-ה מופיע עוף המזכיר נשר. הפסוק והציור מתאימים למיקצועו.